

Fra SPORTEN nr. 5 august 1990:

## Nyt fra farvebevægelsen

Efter at sommer og ferie forhåbentligt har været en dejlig oplevelse, således at vi friske og solbrune med Titosol imprægneringscreme (undtaget er måske Bent Duus Solrød og Kalle Solsort) kan hellige os opgaverne her i efteråret, ja, så er vi igen klar til en omgang rød-sort snak.

I tidens løb har spilledragten selvsagt ændret en del karakter. Selvom farverne stadig er de samme og striberne fortsat er lodrette, hvilket også klæder veteraner (grand old-boys) samt old-boys bedst, har der gennem årene været eksempler på, at ovennævnte kunne drages i tvivl. Hvem husker ikke den berømte version, hvor trøjen sømmeligt og systematisk var syet sammen af hhv. sorte og røde stof-strimler (eller hvad det var)? Det forekom bestemt ikke som nogen sy-succes. For det første kunne man som spiller tydeligt fornemme, hvorfor en søm hedder sådan. For det andet betød 4 gange vask, at farverne på trøjen ikke længere var grundfarverne sort og rød. De havde således skiftet til nogle tertiære udgaver af førnævnte og findes mig bekendt endnu ikke i farvelærebøgerne. (Ejere af et sådant eksemplar opfordres derfor til at henvende sig på Det Kongelige Danske Kunstakademi, så en registrering kan finde sted). Endeligt resulterede tøjvaskningen også i, at faconen i bogstaveligste forstand gik i vasken. Det har vel nok været et flot skue - kvart vandrette striber af ubeskrivelige farver og med spillernes ansigter ligeså forvredne som trøjerne, eftersom sømmene ikke forsøgte deres mulighed for irritation.

Imidlertid fulgte også en anden form for irritation. Der skulle med tiden skaffes flere og flere penge til klubbens aktiviteter. Og uden en rød øre ser det som bekendt sort ud. Dette faktum fik således betydning for de fremtidige udformninger af NB-trøjen. Sponsorer måtte træde hjælpende til for til gengæld at opnå pr-værdi i NB's regi. I denne forbindelse blev reklamer på trøjerne således et væsentligt initiativ, som stadigvæk præger og fremover vil præge spilledragtens udseende. Det er faktisk blevet unaturligt ikke at spille med reklamer på trøjerne. Ja, man undrer sig over, hvordan det for ca. 10 år siden overhovedet var muligt at optræde uden de velkendte reklametryk samt den medfølgende nummerering på ryggen. Det er nu mit indtryk, at man dengang ikke gjorde det store nummer ud af slige biting. Dette kommer nok bedst til udtryk, når Verner, Walter, Carlo, Peer og Poul m.m. igenopfrisker deres storhedstids-bedrifter. En spand koldt vand, hvis et ben evt. skulle brække samt en ekstra bold, hvis den første skulle blive tacklet i stykker, var det eneste ekstravagante, som man tillod sig dengang.

På den tid var det jo også muligt at smøge ærmerne op. Denne taktisk-strategiske dimension i spillet er nu røget sig en tur. For efterhånden som klubben forarmede havde den kun rød til sorte ærmer. Undskyld, kun råd til korte ærmer. Og ligesom med reklametryk har dette vundet så meget indpas, at spillerne nærmest sværmer for de korte ærmer. Ja, og så giver det jo også noget mere albuerum.

På dette sted er det nok passende at opklare, hvorfor NB-dragten

er sort-rød og ikke omvendt. Dette kræver et nærmere studium af ærmer samt kraven/halsen på trøjerne. Disse viser sig at være sort-kantede, hvilket således er grundlaget, hvorpå ovenstående sort-rød-udsagn er baseret. Gransker man i de historiske arkiver, kan man her læse om en intens kappestrid mellem den sort-røde koalition og den rød-sort opposition. Sortkragerne mod rødhalsene. Sortkragerens krav var selvfølgelig sorte kraver, men de ville også (ikke mindst) have sorte ærmekanter. Det gjorde rødhalsegruppen så fornærmet, at den trak sig ud af forhandlingerne og dermed aldrig fik nogen indflydelse. Personligt vil jeg bekende kulør og tilslutte mig skaren af sortkrager, således at jeg ikke er helt utilfreds med udgangen af ovenstående intermezzo. Jeg har set trøjer med rød hals. Det er faktisk grimt.

Trøjen skal sgu se godt ud. Derfor er den legendariske bomuldstrøje afløst af noget mere glansfuldt og farverigt stof. Nu om stunder er trøjen kun acceptabel, når materialet består af så fine ting som nylon polyamid og triacetat. Så er det ligegyldigt, at Jan Schaloske samt andre er offer for de stoffer. Hans brystvorter bliver så medtaget, at en artikel i "Ugeskrift for læger" ville være meget relevant. Et plaster på såret får Schaloske dog, når han i disse dage drager til Lysafrika, hvor han kan finde bomuld - eller er det sort guld?

Inspirationen til denne tur har Jan nok hentet i sidste indlæg, hvor jeg nævnte den sydafrikanske åbning. Rejsen giver ham sikkert stof til en ny artikel-serie. Det politisk interessante i den sydafrikanske konflikt er jo, at de sorte i reglen er røde, mens de hvide oftest er sorte. Altså er der basalt set igen tale om en rød-sort konflikt. Mandela (man deler) og de Klerk burde derfor inddrage Schaloske i de kommende forhandlinger, idet han jo er i besiddelse af noget nord alsisk ballast i forbindelse med rød-sort eller sort-røde opgør.

Eftersom indlæg bør/burde være korte, lader jeg på fornem pædagogisk vis de psykologiske aspekter ved farverne være op til læsernes egen fantasi. Jeg kan som lille hjælp anføre et par karakteristika omkring den røde og den sorte farve. Således tiltrækker den røde farve vores opmærksomhed og den er energifyldt (ild og blod) og ophidsende. Den sorte farve er den mørkeste af alle farver, den har trolddom i sig, den virker uigennemtrængelig som natten (NB's forsvar?) og den udtrykker højtidelighed. Ligesom farver har deres væsen, så har NB-trøjen også sit væsen. Det kan man jo filosofere lidt over.

Farver spiller en stor rolle for vor almenbefindende. Men mon ikke Verner mener, at antal points spiller en større rolle. En endnu større rolle spiller det dog, at NB altid står for nota bene og ikke blot for Nordals Boldklub.

Farvel & tak  
Jens Hansen

PS: Var det ikke Geggan, der fik indført V-udskæring af halsen på trøjerne?